

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010001
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8817010001.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní dňa 12. apríla 2017 vo Vranove nad Topľou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

H. N., nar. XX.XX.XXXX v Z., Z., trvale bytom Vranov nad Topľou, L.. U. č. XX/X, nezamestnaný, t. č. od 22.08.2016 vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 22.08.2016, v čase okolo 21:25 hod., v byte na E.. M. XXX/XX vo Vranove nad Topľou, okr. Vranov nad Topľou, vyhrážal sa svojej manželke G. N., nar. XX.XX.XXXX, potom, čo jej povedal: „Kurva, lihaj,“ na čo G. N. zobrala do ruky telefón a z balkóna tohto bytu zavolala na políciu, ktorej oznámila len svoju adresu a že sa v tomto byte opätovne nachádza obžalovaný, nestihla však pritom povedať, čo sa stalo, nakoľko obžalovaný jej ho vytrhol a nechtiac ho vyhodil z balkóna von a povedal jej: „Kurva, volala si políciu, zabijem ce a šturím do tebe nožík“ a vzápätí na to odišiel do kuchyne, odkiaľ zobral do rúk nožík s modrou rúčkou z kuchynskej linky, ktorým sa jej opakovane vyhrážal: „Kurva, ce zabijem,“ na čo do tohto bytu vošli privolaní príslušníci polície, ktorí obžalovanému odňali nožík, čím obžalovaný svojím konaním vzbudil obavu o svoj život u poškodenej G. N.,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 138 písm. a) Trestného zákona.
Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 4 Trestného zákona pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, v nadväznosti na § 74 ods. 1 Trestného zákona, ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému H. N. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného H. N., poškodenej G. N., svedkyne mal. Y. N., znalca MUDr. D., oboznámením znaleckého posudku z odboru psychológie na poškodenú ako aj z odvetvia psychiatrie na obžalovaného či prečítaním ďalších listinných dôkazov, na základe čoho súd zistil nasledovné.

Obžalovaný H. N. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody býval u svojej matky, avšak občas, väčšinou štyri či päť dní, býval u manželky, poškodenej, pričom vo večerných hodinách sa opätovne vracal do domu obývaného jeho matkou v Č.. V inkriminovaný deň prišiel do domácnosti poškodenej asi okolo 19:00 hod., pričom sa v nej nikto nezdržoval. Predtým v Č. vypil asi liter a pol fľaše piva a asi jedno deci domáceho vína a keď prišiel do domácnosti poškodenej, tak vypil ešte asi pol fľaše alkoholu, ktorú mal odloženú v kuchyni poškodenej. Poškodená mu predtým povedala, že môže u nej zostať zopár dní. Vyjadril sa ďalej, že v kuchyni fajčil cigarety a že jeho manželka vošla do tohto bytu asi po uplynutí 25 až 40 minút od jeho príchodu. Keď poškodená prišla do kuchyne z balkóna, vybrala si víno z kuchynskej linky a navrhla mu sexuálny styk, čo odmietol. Poškodená bola kvôli tomuto odmietnutiu nervózna a začala sa mu vyhrážať, že zariadi jeho opätovné umiestnenie do výkonu trestu odňatia slobody. Poškodená potom telefonovala, podľa jeho názoru so svojím milencom, ktorému oznámila, že zariadi, aby obžalovaný čo najskôr opustil jej domácnosť. Po ukončení telefonátu ho poškodená vyzvala na opustenie jej domácnosti, pričom predtým sa s ňou dohodol, že tam zostane nocovať. Poškodená mu na to povedala, že zavolá políciu, na čo poškodenej vytrhol z rúk mobilný telefón. Poškodená ho na to opätovne vyzvala na opustenie jej bytu. Keď poškodenej pritom vytrhol mobilný telefón, tak poškodená na neho začala kričať, on otvoril balkónové dvere, hodil na zem manželkin mobilný telefón a vzápätí na to zabuchol balkónové dvere. Poškodená sa rozbehla do kuchyne, začala kričať, že vyhodil jej mobilný telefón, avšak zdôraznil, že nemal v úmysle ho rozbiť. Do bytu vzápätí na to prišla polícia. Vyjadril sa, že ešte predtým zobral nožik z kuchynskej linky, s ktorým odišiel na chodbu a povedal poškodenej, že „do basy ho nedostane.“ Poprel, že by sa kedykoľvek vyhrážal poškodenej a vyjadril sa, že to bola práve poškodená, ktorá vo vzťahu k nemu použila viacero nadávok a bola opakovane opitá, čo mohla podľa jeho vyjadrenia potvrdiť aj svedkyňa mal. Y. N.. V súvislosti s nožikom sa vyjadril, že s týmto odišiel na balkón so zámerom si podrezať žily, čo však bolo v rozpore s jeho náboženskou výchovou, preto tento nôž položil na parapetu z vnútornej strany balkóna alebo na stolík. Potom odišiel na záchod, keďže predpokladal, že ho zadržia príslušníci polície. Keď vyšiel z toalety, zobral nožik asi z parapetnej dosky, vložil si ho do vrečka a keď potom vstúpil opäť na chodbu, tak ho tam zadržali policajti, na čo poškodená začala kričať, že ju chcel zabiť, čo však poškodenej nepovedal. Uviedol, že od svojho návratu z výkonu trestu odňatia slobody sa mu poškodená opakovane vyhrážala, že ho dostane naspäť do väzenia. Vyjadril sa ďalej, že dňa 09.08.2016 alebo dňa 11.08.2016, teda v deň, keď ho prvýkrát zadržali policajti po jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu, bola jeho manželka opitá, kričala a nadávala na jeho matku ako aj na ich deti a potom poškodená zavolala policajtov. Túto udalosť pritom podľa jeho tvrdenia mohla potvrdiť jeho dcéra mal. Y. N., s ktorou spoločne počítal počet nadávok poškodenej. Vyjadril sa ďalej, že do domácnosti poškodenej vtedy prišla jeho dcéra Y. N., a to buď až po príchode príslušníkov polície alebo už v čase, keď poškodená telefonicky privolala hliadku polície a on zobral do rúk nožik. Keď mu dcéra Y. povedala, aby nič nerobil s tým nožikom, tak jej odpovedal: „Správím to, čo som mal spraviť už dávno“. Vyjadril sa pritom, že išlo o kuchynský nôž s modrou rukoväťou. Poprel tvrdenia poškodenej, že by sa jej vyhrážal slovami: „Ty, kurvo, šturím do tebe nožik“ a „Ty, kurvo, volaš políciu, zabijem ce.“ Vypovedal ďalej, že keď prechádzal okolo dcéry Y., tak mal schovaný nožik. Po príchode hliadky polície do domácnosti poškodenej sa nachádzal na balkóne, na ktorom si chcel podrezať žily a vyskočiť z balkóna. Poškodená ho pritom asi trikrát či štyrikrát vyzvala na opustenie tohto obydli. Uviedol ďalej, že po podmienenom

prepustení z výkonu trestu spočiatku nenavštevoval domácnosť poškodenej a v tejto sa začal zdržiavať približne až po uplynutí dvoch či troch mesiacov po návrate z výkonu trestu odňatia slobody. Poprel aj spáchanie priestupkov, ktorých sa mal dopustiť voči poškodenej dňa 11.08.2016, 09.08.2016 a dňa 22.06.2016.

Z výpovede poškodenej G. N. na hlavnom pojednávaní súd zistil, že obžalovaný počas prvého mesiaca po svojom podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nepožíval alkoholické nápoje a vo zvýšenej miere ich začal užívať približne v období posledných dvoch či troch týždňov pred predmetným skutkom, pričom v takomto stave ju aj začal navštevovať v jej domácnosti. Konkrétne dňa 22.08.2016 obžalovaný prišiel do jej bytu asi okolo 16:30 hod., bol v podnapitom stave a priniesol so sebou aj ďalší alkohol, na čo obžalovaného vyzvala, aby prišiel nasledujúceho dňa v triezvom stave. Doma sa vtedy zdržiavali aj ich obe spoločné dcéry mal. Y. a mal. R. N.. Zdôraznila, že obžalovaný na to začal od nej požadovať sexuálny styk, čo odmietla aj kvôli týmto mal. deťom a začala telefonovať na políciu. Keď potom odišla na balkón, tak za ňou prišiel obžalovaný, vytrhol jej z rúk mobilný telefón a vyhodil ho na zem z 8. poschodia bytového domu. Z balkóna odišla naspäť do obývacej miestnosti, kde si sadla na pohovku, pričom pri nej sedeli aj jej obe deti. Obžalovaný potom odišiel do kuchyne, odkiaľ zobral nožik a povedal jej : „Ty, kurvo, zabijem ce,“ a to v tom momente, keď do bytu prišli policajti. Zasahujúca hliadka polície zobrala obžalovanému tento nôž a odvieďla ho na príslušný policajný orgán. Zdôraznila, že obžalovaný sa jej po podmienenom prepustení z výkonu trestu vyhrážal až v inkriminovaný deň. Podrobne sa vyjadrila, že obžalovaný od nej v uvedený deň požadoval pohlavný styk použijúc pritom slová „Kurva, lihaj“, ktorý z dôvodu jeho opilosti ako aj prítomnosti mal. detí v byte odmietla. Po tomto odmietnutí telefonicky privolala políciu, ktorej len stihla oznámiť svoju adresu ako aj to, že obžalovaný sa opäť nachádza v jej byte, na čo príslušníci polície prišli do jej bytu približne po uplynutí asi dvoch minút. Keď obžalovaný zistil, že telefonuje na tiesňovú linku polície, tak jej vytrhol z rúk mobilný telefón a vyhodil ho, nechtiac z 8. poschodia na zem. Obžalovaný pritom, keďže ona sa nachádzala v obývacej miestnosti, vyšiel z balkóna, odišiel do kuchyne a prišiel k nej s nožom v ruke. Najprv vypovedala, že obžalovaný sa jej vyhrážal po vytrhnutí jej z rúk mobilného telefónu a to slovami „Zabijem ce, ty kurvo“, a to v čase, keď prechádzal z balkóna cez obývaciu miestnosť do kuchyne. Poukázala tiež na to, že jej dcéra Y. N. takisto videla, že obžalovaný má v ruke nôž a z tohto dôvodu aj táto dcéra vyzvala obžalovaného, aby tento nôž odložil a odišiel preč. Po tejto výzve do jej bytu už prišli privolaní príslušníci polície. Najprv vypovedala, že obžalovaný sa jej nevyhrážal s nožom v ruke s tým, že sa jej vyhrážal len počas prechodu z balkóna do kuchyne. Na výslovnú otázku súdu však už potvrdila, že obžalovaný sa jej aj na chodbe bytu vyhrážal slovami : „Voláš políciu, ty kurvo, šturím do teba nožik.“ Uviedla tiež, že pri príchode polície do jej bytu sa zdržiavala v obývacej miestnosti na pohovke a obžalovaný bol zas na chodbe tohto bytu. Skonštatovala, že obžalovaný sa jej v uvedený deň vyhrážal podrezaním a zabitím asi trikrát či štyrikrát, pričom týchto vyhrážok bola prítomná aj jej dcéra Y. vo veku 12 rokov a dcéra R. vo veku 8 rokov, ktoré sa obe nachádzali na poschodovej posteli v obývacej miestnosti. Vyjadrila sa tiež, že dcéra mal. Y. N. vyzvala obžalovaného, aby prestal, odstúpila od neho a vzápätí na to prišli do jej bytu príslušníci polície. Obžalovaný jej pritom na opakované výzvy na opustenie jej bytu oznámil, že z neho neodíde. Na výslovnú otázku súdu už táto poškodená uviedla, že keď obžalovaný vyšiel z balkóna a išiel do kuchyne cez obývaciu miestnosť, tak jej vtedy iba raz povedal: „Ty, kurvo, volala si políciu, zabijem ce“ alebo „Šturím do teba nožik“. Tieto vyhrážky pritom podľa jej vyjadrenia počuli jej obe mal. dcéry Y. a R., pričom obžalovaný s nožom v ruke prišiel z kuchyne do obývacej miestnosti. Tento nožik pritom obžalovanému zobrali príslušníci polície. Bližšie sa vyjadrila k príchodu obžalovaného do jej bytu a to v čase okolo 16.30 hod. až 17.00 hod tak, že obžalovanému otvorila vchodové dvere do bytového domu, pričom ona vešala prádlo na balkóne a obžalovaný na to cez otvorené vchodové dvere jej bytu vošiel do jej domácnosti a odišiel na toaletu. Keď potom prechádzala z balkóna naspäť do vnútra svojho obydlija, tak obžalovaný vtedy vyšiel z WC a odišiel do kuchyne. Vyjadrila sa ďalej, že obžalovaný počas svojich vyhrážok na jej adresu v rukách nedržel nôž. Potvrdil vyjadrenie obžalovaného, že jej mobilný telefón, po jeho vytrhnutí obžalovaným, vypadol tomuto obžalovanému z balkóna neúmyselne. Opakovane zdôraznila, že z týchto vyhrážok obžalovaného na jej adresu pociťovala strach. Napokon vypovedala, že obžalovaný sa jej vyhrážal súčasne oboma vyhrážkami a to slovami „zabijem ce“ ale aj slovami „ šturím do teba nožik“, pričom obe tieto vyhrážky použil v jednej vete. Bližšie uviedla, že obžalovaný sa jej počas odchodu z balkóna do kuchyne vyhrážal slovami „Kurva, volala si políciu, zabijem ce a šturím do teba nožik.“ Vyjadrila sa takisto, že uvedený nožik je v spoločnom vlastníctve jeho ako aj jej manžela.

Znalec MUDr. D., ktorý vypracoval znalecký posudok z odvetvia psychiatrie na obžalovaného, na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch ním vypracovaného znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že obžalovaný trpí syndrómom závislosti od alkoholu v III. vývojom štádiu a to aj v čase spáchania skutku. Znalec skonštatoval, že obžalovaný mohol v čase spáchania skutku ovládať svoje konanie a mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania, pričom tento aj chápe zmysel trestného konania. Obžalovaný podľa jeho názoru netrpí takou duševnou chorobou alebo poruchou, pre ktorú by bolo potrebné navrhovať mu ochranné psychiatrické liečenie. Vzhľadom na zistenú závislosť od alkoholu by bolo indikované navrhnutie ochrannej protialkoholickej liečby, avšak keďže obžalovaný nemá záujem sa podrobiť tomuto liečeniu, neodporučil mu uložiť ochrannú protialkoholickú liečbu, ale navrhol zväžiť nariadenie zákazu požívania alkoholických nápojov. Vyjadril sa aj k vierohodnosti osobnosti obžalovaného s tým, že táto otázka patrí do kompetencie znalcov z odboru psychológie.

Znalec ďalej na hlavnom pojednávaní zopakoval, že u obžalovaného zistil syndróm závislosti od alkoholu v III. vývojom štádiu, ktorý u neho existoval aj v čase skutku. Uvedený stupeň závislosti od alkoholu je charakterizovaný tým, že posudzovaný má v tomto štádiu ešte dobrú toleranciu k požívaniu alkoholu a zároveň je pre tento stupeň typické aj určité obdobie abstinencie v trvaní niekoľko dní alebo niekoľko týždňov, s opakovaným návratom k požívaniu alkoholických nápojov napriek dostatku skúseností o nepriaznivých účinkoch alkoholu na jeho psychiku a správanie sa. Tento stupeň závislosti od alkoholu u obžalovaného pritom znalec určil na základe vyjadrenia obžalovaného, že na opitie je mu potrebné vypíť dva litre alkoholu, avšak niekedy mu postačuje aj jeden liter alkoholu a takisto mu uviedol, že v minulosti mal aj tzv. ťahové požívanie alkoholu nepretržite v trvaní niekoľkých dní. Obžalovaný mu takisto spomenul prejavy opitosti sprevádzané s následnými tzv. palimpsestmi, tzv. oknami, teda vymazaním pamäťovej stopy. Zhrnúc tak všetky vyššie uvedené skutočnosti tak znalec dospel k záveru, že u obžalovaného ide o syndróm závislosti od alkoholu v III. vývojom štádiu, keďže tento alkohol často požíval do opitosti. Znalec sa ďalej vyjadril, že u obžalovaného nešlo o tzv. patickú opitosť a ani o patický afekt. Znalec takisto dospel k názoru, že u obžalovaného v čase spáchania skutku boli jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti znížené nepodstatnou mierou, aj to len vplyvom požitého alkoholu, pričom alkohol požíval sám, vedome a dobrovoľne, s dostatočnými skúsenosťami o vplyve alkoholu na jeho psychiku. Pobyt obžalovaného na slobode by bol podľa jeho presvedčenia potencionálne nebezpečný, pokiaľ by naďalej požíval alkoholické nápoje a to v tom zmysle, že by sa mohol dopustiť obdobného ako stíhaného konania. Keďže u obžalovaného pri znaleckom vyšetrení skonštatoval syndróm závislosti od alkoholu, bolo by vhodné navrhovať mu uloženie ochranného opatrenia a to ochranného protialkoholického liečenia. Keďže obžalovaný pri znaleckom vyšetrení neprejavil záujem dobrovoľne sa podrobiť ochrannému protialkoholickému liečeniu, znalec výslovne nenavrhol súdu jeho uloženie, ale odporučil súdu zväžiť obžalovanému uložiť zákaz požívania alkoholických nápojov. Keďže obžalovaný v konaní pred súdom, na rozdiel od svojho postoja v prípravnom konaní prejavil záujem sa takémuto ochrannému liečeniu podrobiť, znalec sa pred súdom vyjadril, že v takomto prípade navrhuje obžalovanému uložiť ochrannú protialkoholickú liečbu a to v jej ústavnej forme, keďže obžalovaný sa aj po návrate z výkonu trestu odňatia slobody vrátil k požívaniu alkoholických nápojov, takisto nevyhľadal v tomto období pomoc ambulantného psychiatra a preto u neho nie je predpoklad, že by ambulantná liečba splnila svoj účel. U obžalovaného pritom znalec zistil v čase spáchania skutku prostú opitosť a to na základe jeho popisu správania a pamäťovej stopy, keďže obžalovaný detailne popisoval čas spáchania skutku a to napriek tej skutočnosti, že vtedy vypil liter alebo dva alkoholu, čo teda svedčí o jeho dobrej znášanlivosti alkoholu, keďže neuvádzal žiaden výpadok pamäťovej stopy. Obžalovaný pritom nemal požitú ani žiadne lieky, ktoré by mohli preukázať u neho komplikovanú opitosť. Znalec takisto opísal prejavy tzv. patickej opitosti, ktorá nastáva ako následok nadmerného požitia alkoholu vtedy, ak človek nemal predtým v minulosti predchádzajúcu skúsenosť s alkoholom a táto je sprevádzaná správaním, ktoré je cudzie danej osobnosti, ktoré je zavržené spánkom a vymazaním pamäťovej stopy. Uvedené prejavy pritom obžalovaný nemal a zároveň tento mal aj predchádzajúcu skúsenosť s nadmerným požívaním alkoholu.

Svedkyňa mal. Y. N., dcéra obžalovaného a poškodenej, ktorej výpoveď z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní oboznámená, v nej uviedla, že koncom školských prázdnin, v auguste roku 2016, obžalovaný kričal na jej matku a vyhrážal sa jej, že ju podreže alebo zabije. Keď poškodenej prejavila záujem privolať políciu, vtedy sa obžalovaný vyjadril, že pokiaľ niekto vojde do dverí, tak ho hneď podreže. Ihneď na to obžalovaný zobral do rúk nôž a zároveň povedal, že nech sa nikto neopováži vojsť do dverí. Poškodenej na to začala krikom požadovať od obžalovaného, aby sa upokojil, čo na obžalovaného kričala aj ona. Vzápätí na to obžalovaný pristúpil k poškodenej a akoby ju chcel bodnúť,

avšak poškodená sa uhla. Vyjadrila sa ďalej, že ona sa v tom čase nachádzala na posteli a z dôvodu zaregistrovania takéhoto útoku obžalovaného na poškodenú, zišla z postele dole. K obom rodičom pritom pristúpila až vtedy, keď do ich bytu vstúpili príslušníci polície. Obžalovaný pritom chcel bodnúť matku malým modrým kuchynským nožom. Obžalovaný jej pritom povedal: „Choď preč, lebo ublížim aj tebe!“ Obžalovaný sa okrem matky a nej nikomu inému nevyhrážal. Zhodnotila, že obžalovaný bol v ten deň veľmi opitý, pričom v tom čase býval u jej starej mamy, ale niekedy navštevoval ich domácnosť, pričom matka ho nemohla vyhodiť z tohto bytu, keďže mal užívacie právo.

Táto svedkyňa doplnila na hlavnom pojednávaní, že keď jej matka zavolała na otca políciu, obžalovaný začal kričať a vyhrážať sa jej, že ju podreže. Keď obžalovaný teda zistil, že matka aj skutočne telefonuje na políciu, tak začal ešte viac kričať. Obžalovaný na to zobral nôž, chcel pichnúť matku, ale táto sa uhla. Na to ona obžalovanému povedala, aby sa upokojil a vzápätí na to prišli policajti. Ona potom odišla do inej miestnosti. Vyjadrila sa tiež, že keď sa stal tento konflikt, tak sa nachádzala v obývacej miestnosti na poschodovej posteli. V momente, keď obžalovaný išiel pichnúť matku, tak zliezla z postele a začala kričať na otca, aby sa upokojil. Obžalovaný pritom naďalej kričal a o pár sekúnd prišli policajti. Vyjadrila sa tiež, že predmetný incident sa odohral v čase okolo 21:00 hod. či 22:00 hod. a že doma sa okrem nej nachádzala aj jej sestra mal. R. vo veku 8 rokov, ktorá má N. syndróm a ktorá bola s ňou na poschodovej posteli. Uviedla ďalej, že obžalovaný asi trikrát či štyrikrát povedal matke, že „keď príde polícia, hneď ťa podrežem.“ Vyjadrila sa, že takýmto spôsobom sa obžalovaný vyhrážal poškodenej v obývacej miestnosti, pričom keď to otec povedal prvýkrát, tak vtedy sa nachádzala ešte na posteli, potom však z nej zišla dole, prišla k obžalovanému a poškodenej a vtedy to otec povedal matke ešte dvakrát. Poukázala ďalej na to, že počas týchto vyhrážok mal otec v rukách nôž, ktorý mal najprv schovaný za sebou a až keď začal viac kričať, tak ten nôž dal pred seba, ako keby ním išiel pichnúť matku, keďže sa natiahol, avšak matka sa uhla. Uvedený nôž bol pritom určený na krájanie chleba, mal modrú rukoväť a jej otec ho zobral z kuchyne. Zdôraznila, že obžalovaný mal v rukách ten nôž, keď sa jej matke vyhrážal podrezaním a to v súvislosti s pôvodne inou výpoveďou poškodenej N. na hlavnom pojednávaní. Vyjadrila sa ďalej, že obžalovaný bol vtedy veľmi opitý. Podľa jej tvrdenia medzi jej rodičmi boli konflikty skoro každý druhý deň a spočívali v tom, že obžalovaný prišiel k nim domov opitý, kričal a dožadoval sa od matky, aby mu kúpila alkohol. Zdôraznila, že obžalovaný sa aj predtým vyhrážal jej matke a to zbitím, avšak jej osobne sa nikdy ničím nevyhrážal. Potvrdila pritom svoje vyjadrenie z prípravného konania, kedy uviedla, že otec jej vtedy povedal: „Erika choď preč, lebo ublížim aj tebe“ s odôvodnením, že pri svojej pôvodnej výpovedi v prípravnom konaní bola zmätená. Vyjadrila sa ďalej, že ňou obývaný byt pozostával z obývacej miestnosti, kuchyne, chodby a WC. Predmetný incident medzi jej rodičmi sa odohrával najprv na chodbe, ktorá je prepojená s obývacou miestnosťou, potom sa presunul do obývacej miestnosti, v ktorej už otec povedal matke: „Keď prídu policajti, tak ťa podrežem.“ Uvedená mal. svedkyňa sa vyjadrila aj k tvrdeniu obžalovaného, že spolu s ním počítala množstvo vulgárnych nadávok jej matky, avšak zároveň zdôraznila, že keď bol obžalovaný prvýkrát zadržaný príslušníkmi polície, tak sa jej otec vyhrážal matke.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie znalca PhDr. Y. Č. súd zistil, že poškodená sa odmietla podrobiť psychologickému vyšetreniu použitím diagnostických techník. Napriek tomu sa vyjadril, že psychický stav poškodenej je poznamenaný pretrvávajúcimi konfliktami s manželom, pretrvávajú u nej prejavy neurotickej dekompenzácie, zvýšenej anxiózy (napätia), depresívneho ladenia, pričom ide u nej o poruchy vyvolané stresom - incidenty domáceho násillia. Z rozhovoru s poškodenou a z pozorovania jej správania znalec ďalej usúdil, že správanie sa jej manžela v čase, kedy je pod vplyvom alkoholu, predstavuje pre poškodenú závažný psychosociálny jav, s traumatizujúcim dopadom na jej psychiku. Osobnosť poškodenej znalec vyhodnotil vo všeobecnosti za vierohodnú, keďže u nej nezistil snahu skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, resp. zatajovať ich, vypovedať nepravdivo, neúplne, účelovo. Takisto nezistil skutočnosti, ktoré by signalizovali, že jej výpoveď je niekým ovplyvnená.

V prípravnom konaní boli zabezpečené potvrdenie o zaistení veci - kuchynského noža od obžalovaného N. ako aj zápisnica o prevzatí tejto zaistej veci. Súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj nájomná zmluva medzi Mestom Vranov nad Topľou a poškodenou N. zo dňa 01.12.2015; záznamy zo služby, bloky na pokuty nezaplatené na mieste Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou týkajúce sa zásahov príslušníkov PZ v domácnosti poškodenej a to voči obžalovanému N. zo dňa 11.08.2016, 08.08.2016 a zo dňa 22.06.2016 a to z neskorých nočných hodín, resp. ranných hodín, ktoré boli posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Zároveň boli zabezpečené aj správy z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice a Mesta Vranov nad Topľou na správanie sa obžalovaného. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 01.03.2016, č. k. 1PP/8/2016-19, bol

obžalovaný podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby v trvaní 3 rokov ako aj probačného dohľadu vo výmere 1 roka, pričom mu bolo uložené aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Zo správy Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou takisto vyplýva, že okrem vyššie uvedených priestupkov sa obžalovaný dopustil dňa 25.06.2016 priestupku proti verejnému poriadku, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 30,00 EUR. Bol oboznámený aj rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 2T/11/2014 zo dňa 03.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2014.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich súhrne, považoval súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný H. N. sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje predovšetkým výpoveď poškodenej G. N., ktorá bola jednoznačne podporovaná svedeckou výpoveďou mal. svedkyne Y. N., pričom vyššie uvedené svedecké výpovede sú podporované ako závermi znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie na obžalovaného tak aj znaleckým dokazovaním z odboru psychológie na poškodenú G. N..

Predovšetkým z listinných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný N. bol z výkonu trestu odňatia slobody uloženého ma rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2 T 111/2014 zo dňa 03.12.2014 podmienične prepustený uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 1PP/8/2016-19 dňa 01.03.2016. Po ukončení výkonu tohto trestu sa však obžalovaný opätovne nevrátil do domácnosti obývanej pred svojím pobytom v ústave na výkon trestu odňatia slobody spoločne s poškodenou N. ako aj ich mal. deťmi, ale začal sa zdržiavať v domácnosti svojej matky v mestskej časti Vranov nad Topľou - Č.. Z výpovede obžalovaného a nepriamo aj z výpovede poškodenej pritom súd ďalej zistil, že obžalovaný napriek neobnoveniu spolužitia s poškodenou ju po uplynutí istého času začal opätovne navštevovať v nej obývanom byte, ktorý užívala spolu s ich spoločnými mal. deťmi, čo obžalovaný odôvodňoval nedostatočnou starostlivosťou poškodenej o ich spoločných potomkov a to vrátane neposkytovania im dostatočnej stravy. Podľa vyjadrenie poškodenej obžalovaný jej domácnosť navštevoval zásadne pod výrazným vplyvom alkoholických nápojov. Súd mal zároveň za preukázanú aj tú skutočnosť, že pred samotným žalovaným konaním zo dňa 22.08.2016 sa vyskytli medzi obžalovaným a poškodenou viaceré incidenty, za ktoré bol obžalovaný priestupkovo postihnutý. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov ako aj zo zabezpečených záznamov Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou zo služby vrátane blokov na pokuty nezaplatené na mieste súd zistil, že obžalovaný sa voči poškodenej N. dňa 11.08.2016, dňa 08.08.2016 ako aj dňa 22.06.2016 dopustil priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, za ktoré bol postihnutý aj blokovými pokutami.

Z výpovedí jednotlivých aktérov posudzovaného skutku, teda obžalovaného a poškodenej ďalej vyplýva, že obžalovaný dňa 22.08.2016 vstúpil do bytu obývaného poškodenou N. ako aj ich spoločnými mal. deťmi, a to v podnapitom stave. Obžalovaný pritom v zhode s vyjadrením poškodenej potvrdil, že ešte pred samotným príchodom do obydľia poškodenej, vo väčšom množstve užil alkoholické nápoje v rodinnom dome svojej matky vo Vranove nad Topľou - Č.. Obžalovaný sa ďalej vyjadril, že po jeho príchode do tohto príbytku sa v ňom nikto nenachádzal, že z tohto dôvodu sa rozhodol v kuchyni pokračovať ďalej v požívaní alkoholických nápojov a to z fľaše alkoholického nápoja, ktorú si pred inkriminovaným dňom priniesol do tejto domácnosti. Obžalovaný okrem toho uviedol, že do tohto príbytku po uplynutí približne 25 až 40 minút vstúpila poškodená, ktorá však vošla priamo do obývacej miestnosti, neskôr na balkón, na ktorom vešala prádlo, pričom až po uplynutí istého času prišla aj do kuchyne a až vtedy si všimla jeho prítomnosť v byte. Takýto priebeh udalostí predchádzajúceho predmetnému skutku viac - menej potvrdila vo svojej výpovedi aj poškodená G. N.. Naproti výpovedi obžalovaného však táto poškodená uviedla, že obžalovanému sama otvorila vchodové dvere bytového domu a odišla na balkón, pričom obžalovaný do vnútra bytu vošiel cez otvorené vchodové dvere tohto príbytku bez toho, aby mu ich sama otvorila. Ďalší priebeh incidentu medzi obžalovaným a poškodenou už obaja aktéri opísali odlišne. Obžalovaný tvrdil, že poškodená mu po príchode do kuchyne sama navrhla pohlavný styk, čo odmietol z dôvodu jej nevery, na čo poškodená mala zareagovať slovným vyjadrením, že zariadi, aby bol opätovne umiestnený do výkonu trestu odňatia slobody a súčasne ho vyzvala na opustenie jej domácnosti. Poškodená pritom vzápätí na to mala odísť na chodbu tohto bytu, odkiaľ telefonovala a on z obsahu tohto telefonického rozhovoru usúdil, že sa rozpráva so svojím milencom, keďže osobe, s ktorou poškodená telefonovala oznámila, že najprv zariadi jeho odchod z domácnosti a potom sa tejto osobe ozve, aby ju mohla navštíviť. Poškodená ho po ukončení tohto telefonátu mala vyzvať na opustenie tejto domácnosti a to napriek tej skutočnosti, že predtým mu povolila pobyť v tejto domácnosti počas

niekoľkých dní. Naproti tomu zas poškodená tvrdila, že to bol práve obžalovaný N., ktorý jej navrhol sexuálny styk a to slovným vyjadrením „Kurva, lihaj“, ktorý odmietla a to z dôvodu jeho opilosti ako aj prítomnosti ich dvoch spoločných mal. dcér a to mal. Y. a mal. R. N. v byte. Poškodená sa takisto vyjadrila, pričom túto skutočnosť nepriamo potvrdil aj samotný obžalovaný N., že ihneď po takomto návrhu obžalovaného začala telefonovať na tiesňovú linku polície, odišla na balkón svojho bytu, kam za ňou prišiel aj obžalovaný N., ktorý cez otvorené okno v kuchyni počul, že niekomu telefonuje, ktorý jej vzápätí na to vytrhol z rúk jej mobilný telefón a nechtiac ho vyhodil z balkóna tohto bytu na 8. poschodí na zem pred bytový dom. Poškodená pritom uviedla, že ešte pred príchodom obžalovaného na balkón bytu sa jej podarilo príslušníkovi polície na tiesňovej linke polície oznámiť svoju adresu s tým, že v jej domácnosti sa opäť nachádza jej manžel, že opäť „vystrája“, pričom podľa jej vyjadrenia zasahujúca hliadka PZ sa dostavila do jej obydľia po uplynutí krátkej doby po tomto jej telefonáte. Poškodená ďalej uviedla, že po tomto incidente s obžalovaným na balkóne spočívajúcom v zničení jej mobilného aparátu, odišla do obývacej miestnosti, sadla si na sedáciu súpravu, pričom sa tam nachádzali aj obe jej mal. dcéry. Poškodená v súvislej výpovedi na hlavnom pojednávaní tvrdila, že obžalovaný po svojom odchode z balkóna a to počas toho, ako prechádzal cez obývaciu miestnosť, sa jej vyhrážal slovami „Zabijem ce, ty kurvo“. Poškodená pritom najprv v súvislej výpovedi na hlavnom pojednávaní, oproti svojej výpovedi v prípravnom konaní, vypovedala, že obžalovaný sa jej takýmto spôsobom vyhrážal len počas svojho prechodu z balkóna do kuchyne cez obývaciu miestnosť, na čo mal z kuchynskej linky zobrať do svojich rúk kuchynský nôž. Poškodená však napokon v konaní pred súdom potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania, že obžalovaný sa jej aj na chodbe ňou obývaného bytu po vulgárnom oslovení jej osoby vyhrážal slovami „zabijem ce“ ako aj verbálnym vyjadrením „šturím do teba nožík“. Poškodená pritom v zhode s výpoveďou mal. svedkyne Y. N. ďalej vypovedala, že keď sa jej obžalovaný začal vyhrážať, tak do toho zasiahla jej mal. dcéra Y. N., ktorá vyzvala obžalovaného, aby upustil od svojho konania, pričom ona odstúpila od obžalovaného z obavy z možného zasiahnutia ju obžalovaným s nožom v ruke a vzápätí na to do tohto bytu vstúpili príslušníci polície. Poškodená pritom pôvodne v konaní pred súdom uvádzala, že obžalovaný sa jej vyhrážal smrťou len raz a to počas svojho prechodu z balkóna do kuchyne cez obývaciu miestnosť a že sa jej takýmto spôsobom nevyhrážal s nožom v ruke. Poškodená však na ďalšom hlavnom pojednávaní, totožne ako pôvodne v prípravnom konaní, a zároveň aj v úplnej zhode s výpoveďou mal. svedkyne Y. N. už uviedla, že obžalovaný potom, ako zobral z kuchynskej linky nôž, prišiel na chodbu bytu a pristúpil k nej, pričom tento nôž mal najprv umiestnený za svojím chrbtom, neskôr tento nôž presunul pred seba a smeroval ho na jej osobu. Poškodená v zhode s výpoveďou mal. svedkyne Y. N. ďalej vypovedala, že obžalovaný takýmto spôsobom držiak kuchynský nôž sa jej vyhrážal slovami „Kurva, zabijem ce“, čo zopakoval celkovo trikrát. Podľa tvrdenia poškodenej prvýkrát sa jej takýmto spôsobom mal obžalovaný vyhrážať počas svojho prechodu z balkóna do kuchyne cez obývaciu miestnosť a poslednýkrát, keď prešiel z kuchyne do chodby, pričom sa nachádzal už na prahu obývacej miestnosti. Poškodená v konaní pre súdom pritom potvrdila aj svoju pôvodnú výpoveď v prípravnom konaní, že obžalovaný sa jej vyhrážal nielen slovami „Zabijem ce“ ale tiež aj slovným vyjadrením „Šturím do teba nožík“. Mal. svedkyňa Y. N., s prihliadnutím pochopiteľne aj na okolnosti prípadu, tú skutočnosť, že už v minulosti bola táto svedkyňa prítomná incidentov medzi obžalovaným a poškodenou ako aj s ohľadom na jej vek, na hlavnom pojednávaní výslovne uviedla, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal „podrezaním“, neskôr zobral do rúk kuchynský nôž, ktorým sa snažil zasiahnuť poškodenú, avšak táto sa takémuto útoku obžalovaného uhla. Táto mal. svedkyňa pritom vypovedala, že ako poškodená tak aj ona samotná vyzvali obžalovaného, aby sa upokojil, na čo do ich domácnosti vstúpili príslušníci polície a ona odišla do inej miestnosti. Táto mal. svedkyňa bližšie opísala, že na začiatku konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou sa nachádzala na poschodovej posteli v obývacej miestnosti, avšak keď začula vyhrážky obžalovaného na adresu poškodenej, tak z tejto postele zišla dole a keď k nim obom pristúpila, tak vtedy obžalovaný svoje vyhrážky vo vzťahu k poškodenej zopakoval ešte dvakrát. Obžalovaný sa pritom mal poškodenej vyhrážať slovami „Keď príde polícia, hneď ňu podrežem.“ Mal. svedkyňa pritom ďalej uviedla, že obžalovaný mal najprv kuchynský nôž schovaný za svojím telom a v momente svojich vyhrážok adresovaných poškodenej, tento kuchynský nôž presunul pred seba a smeroval ho na poškodenú. Mal. svedkyňa takisto opakovane zotrvala na svojom vyjadrení, že obžalovaný počas takýchto vyhrážok jej matke držal v rukách kuchynský nôž. Potvrdila takisto svoju výpoveď z prípravného konania v tej časti, keď vypovedala, že obžalovaný ju po jej príchode na chodbu bytu vyzval, aby odstúpila s tým, že v opačnom prípade jej takisto ublížil. Mal. svedkyňa pritom neuvedenie tejto závažnej skutočnosti vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní odôvodnila uplynutím dlhšieho času od spáchania tohto skutku, avšak odhliadnuc do tejto skutočnosti, dodatočne jednoznačne potvrdila pravdivosť svojej výpovede z prípravného konania.

Z uvedeného opisu udalostí poškodenou ako aj mal. svedkyňou Y. N. tak jednoznačne vyplýva, že obe tieto svedkyne konanie obžalovaného vo vzťahu k poškodenej v inkriminovaný deň opísali totožne a zhodne. Je pritom potrebné uviesť, že každý svedok priamo vníma tú istú udalosť z iného pohľadu, pričom si z nej zapamätá len pre neho dôležité časti a pochopiteľne pri porovnaní výpovedí rôznych svedkov dochádza často k rozdielom. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že zvlášť v prípade incidentov tzv. domáceho násillia sa často obeť týchto trestných činov v neskoršom konaní snažia bagatelizovať konanie páchatel'a tohto trestného činu voči ich osobe. Súd dospel k záveru, že vo výpovedi poškodenej na hlavnom pojednávaní sa prejavila takisto takáto tendencia zľahčovať charakter konania, ktorého sa voči nej dopustil obžalovaný a to s prihliadnutím aj na vyjadrenie poškodenej, ktorá napriek tej skutočnosti, že obžalovaný sa voči nej v minulosti dopustil aj násilného konania, za čo bol už ako súdne trestaný tak aj priestupkovo postihnutý, naďalej prechováva voči obžalovanému citovú náklonnosť. Obžalovaný v čase rozhodovania súdu v predmetnej trestnej veci pritom už aj podal návrh na rozvod ich manželstva, pričom poškodená sa v konaní pre súdom tiež vyjadrila, že po podmienenom prepustení obžalovaného z výkonu trestu s ním neobnovila manželské súžitie, napriek tomu však nemá záujem na ukončení ich manželstva. Len vzhľadom na tú skutočnosť, že poškodená na hlavnom pojednávaní najprv neuvádzala, že by sa jej obžalovaný vyhrážal usmrtením aj s nožom v ruke, neskôr však v konaní pred súdom a to aj po výpovedi svojej mal. dcéry Y. N.B., už zhodne so svojou výpoveďou v prípravnom konaní vypovedala, že obžalovaný sa voči nej dopustil výhražného konania aj so zbraňou v ruke, tak nemožno vyvodit' záver, že poškodená neuvádza pravdu a že jej výpoveď je potrebné považovať za nehodnovernú. Keďže poškodená napokon potvrdila pravdivosť svojej výpovede z prípravného konania, opísala konanie obžalovaného voči jej osobe totožne ako pri svojich pôvodných výpovediach, pričom jej výpoveď korešponduje s výpoveďou mal. svedkyne Y. N., tak súd dospel k presvedčeniu, že vo veci neexistujú tak závažné pochybenia, ktoré by odôvodňovali použite zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“. Súd pritom v ďalších častiach výpovede poškodenej nezistil zásadné rozpory a to aj v kontexte s ďalšími vo veci zabezpečenými dôkazmi.

Súd totiž musel prihliadať aj na tú skutočnosť, že obžalovanému bol pri jeho zadržaní príslušníkmi polície v inkriminovaný deň zaistený aj kuchynský nôž s modrou rukoväťou, čo preukazuje aj potvrdenie o zaistení veci. Z uvedeného tak nepochybne vyplýva, že obžalovaný bezprostredne po príchode príslušníkov polície do domácnosti poškodenej tak ako to uvádzali vo svojich výpovediach ako poškodená N. tak aj mal. svedkyňa Y. N., v rukách držal kuchynský nôž. Súd pritom obranu obžalovaného spočívajúcu v jeho tvrdení, že v čase príchodu príslušníkov polície síce držal v rukách nôž, ale bolo to z toho dôvodu, že mal záujem ho opätovne odložit' v kuchyni, považoval za účelovú, prezentovanú v snahe vyhnúť sa svojej trestnej zodpovednosti. Súd mal takisto za zistené, opieraj sa rptio o samtné vyjadrenie obžalovaného, ktoré je podporované aj výsledkami znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie na obžalovaného, aj keď síce bezprostredne po obmedzení osobnej slobody u obžalovaného nebola dychovou či krvnou skúškou zisťovaná prítomnosť alkoholických nápojov, že obžalovaný sa v čase spáchania skutku nachádzal pod výrazným vplyvom alkoholických nápojov. Zo záverov znaleckého posudku príslušného znalca z odvetvia psychiatrie, ktorý na jeho záveroch zotrval aj na hlavnom pojednávaní, totiž súd zistil, že obžalovaný trpí syndrómom závislosti od alkoholu v III. vývojovom štádiu, ktorým trpel aj v čase spáchania skutku. Príslušný znalec z odboru psychológie zas dospel, a to len na základe rozhovoru s poškodenou a pozorujúc jej správanie, keďže táto sa odmietla podrobiť psychologickému vyšetreniu, k záveru, že konanie obžalovaného voči poškodenej pod vplyvom alkoholických nápojov predstavuje pre ňu závažný psychosociálny jav s traumatizujúcim dopadom na jej psychiku.

Z takto ustáleného skutkového stavu mal tak súd za nepochybne preukázanú tú skutočnosť, že v inkriminovaný deň, od momentu, keď obžalovaný zistil, že poškodená telefonicky privolala hliadku polície, sa obžalovaný tejto poškodenej začal vyhrážať zabitím či podrezaním. Poškodená pritom podrobne opísala, že obžalovaný sa jej začal vyhrážať potom, ako neúmyselne vyhodil z balkóna ňou obývaného bytu jej mobilný telefón a to konkrétne v momente, keď opustil balkón a vošiel do obývacej miestnosti. Takéto tvrdenie poškodenej mal súd za jednoznačne preukázané aj výpoveďou mal. svedkyne Y. N., ktorá sa v tom čase zdržiavala takisto v obývacej miestnosti a to spolu so svojou sestrou mal. E. na poschodovej posteli. Obžalovaný sa teda už počas prechodu z balkóna do kuchyne cez obývaciu miestnosť poškodenej vyhrážal zabitím, na čo sa vzápätí po uchopení kuchynského noža z kuchynskej linky a po príchode na chodbu bytu začal poškodenej vyhrážať zabitím či podrezaním. Súd mal za nepochybne preukázanú aj tú skutočnosť, že poškodená s odstupom istého času a to práve s prihliadnutím na množstvo slovných útokov obžalovaného voči nej spočívajúcich predovšetkým v jeho

opakovaných vyhrážkach voči jej osobe, na hlavnom pojednávaní spočiatku s jednoznačnou istotou neuviedla, že obžalovaný sa jej vyhrážal nielen v okamihu svojho prechodu z balkóna do kuchyne cez obývaciu miestnosť, ale aj neskôr a to potom, keď z kuchynskej linky vzal kuchynský nôž. Táto poškodená až po poukázaní na rozpory v jej výpovedi z prípravného konania a neskôr aj na odlišnosť jej výpovede s výpoveďou mal. svedkyne Y. N., potvrdila svoju pôvodnú výpoveď z prípravného konania, že obžalovaný sa jej vyhrážal zabitím ako aj podrezaním nožom držiak pritom kuchynský nôž v rukách. Z výpovede poškodenej N. mal súd za jednoznačne osvedčenú aj tú skutočnosť, že z takéhoto konania obžalovaného poškodená pociťovala dôvodnú obavu z uskutočnenia týchto vyhrážok. Takýto záver možno pritom vyvodiť predovšetkým z vyjadrenie tejto poškodenej, keď uviedla, že aj pred predmetným incidentom sa jej obžalovaný opakovane, podľa jej vyjadrenia počas celého ich manželského spolužitia, vyhrážal zabitím, avšak doposiaľ nikdy nie so žiadnym život či zdravie ohrozujúcim predmetom, pričom až v posudzovaný deň, keď obžalovaný zobral do rúk kuchynský nôž, začala pociťovať výrazný strach z možného uskutočnenia vyhrážok obžalovaného, teda z toho, že ju obžalovaný zabije či zasiahne týmto nožom a to z dôvodu jej presvedčenia o psychickom narušení obžalovaného v dôsledku jeho zvýšeného požívania alkoholických nápojov.

Obžalovaný počas celého priebehu trestného stíhania síce akékoľvek svoje vyhrážky usmrtením v inkriminovaný deň na adresu poškodenej poprel tvrdiac, že v priebehu celého svojho spolužitia s poškodenou sa jej nikdy nevyhrážal a poukazujúc zároveň na tú skutočnosť, že práve poškodená N. mu vulgárne nadávala. Takúto obranu obžalovaného mal súd za vyvrátenú aj početným množstvom priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa obžalovaný dopustil voči poškodenej práve v období bezprostredne predchádzajúcemu predmetnému incidentu. Z rozhodovacej činnosti súdov pritom vyplýva, že tzv. domáce násilie, ktorého neoddeliteľnou súčasťou sú aj vyhrážky akéhokoľvek druhu jedného z partnerov vo vzťahu k druhému z partnerov, sa odohráva v domácom prostredí, mimo pozornosti osôb nežijúcich v obydlí týchto partnerov, predstavuje tak latentnú formu trestnej činnosti, z čoho je nepochybné, že o udalostiach odohrávajúcich sa v domácom prostredí môžu vypovedať len osoby žijúce v takejto domácnosti. V predmetnej trestnej veci nemožno takisto akceptovať ani námietku obhajoby, že výpovede vo veci vypočutých svedkov si vzájomne odporujú a to z už vyššie uvedených dôvodov. Výpoveď poškodenej už v štádiu prípravného konania v celom rozsahu potvrdila výpoveď mal. svedkyne Y. N.. Poškodená síce až v rámci svojej prvotnej výpovede na hlavnom pojednávaní výslovne neuviedla, že obžalovaný sa jej vyhrážal zabitím aj s kuchynským nožom. Po poukázaní na rozpory medzi jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní a jej tvrdeniami v prípravnom konaní ako aj po oboznámení sa s výpoveďou mal. svedkyne Y. N., táto poškodená už v zhode so svojou pôvodnou výpoveďou na začiatku trestného stíhania uviedla, že obžalovaný sa jej vyhrážal zabitím aj držiak v rukách kuchynský nôž. Vierohodnosť a pravdivosť výpovede poškodenej, odhliadnuc od svedeckej výpovede tam prítomnej mal. svedkyne Y. N., pritom nepriamo preukazujú aj výsledky znaleckého dokazovania z odboru psychológie na túto poškodenú, z ktorých vyplýva, že u nej neboli zistené sklony skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, resp. zatajovať ich, ako ani sklony vypovedať vedome nepravdivo či klamať, pričom je zrejmé, že príslušný znalec sa nemôže vyjadrovať k tomu, či v konkrétnej veci vyšetrovaná osoba vypovedá pravdu alebo klame, keďže ide o právnu otázku a jej hodnotenie neprináleží znalcom, ale len súdu, ktorý konkrétnu výpoveď musí vyhodnotiť jednak z hľadiska jej vnútorného súladu ako aj súladu s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že znalec PhDr. Č. sa len vo všeobecnej rovine vyjadril, že poškodená trpí prejavmi neurotickej dekompenzácie, zvýšenou anxiózitou (napätím) a depresívnym ladením, pričom len z rozhovoru s touto poškodenou, ktorá sa odmietla podrobiť psychologickému vyšetrovaniu, tento znalec usúdil, že ide o poruchy vyvolané stresom ako incidentmi domáceho násillia. Súd už len na okraj poznamenáva, že v prípade posudzovaného skutku je nepochybné, že vykonané znalecké dokazovanie z odboru psychológie má len podporný charakter, ktoré v danom prípade len utvrdilo názor súdu v tom, že vzájomný vzťah obžalovaného a poškodenej, aj keď už v čase spáchania žalovaného konania spoločne neobývali tú istú domácnosť, sa vyznačoval konfliktami a vyvolal u poškodenej aj isté negatívne psychické odozvy.

Nemožno sa pritom stotožniť ani s argumentom obžalovaného, že výpovede poškodenej N. a mal. svedkyne Y. N. si vzájomne odporujú, ale naopak tieto ich výpovede sú podľa názoru súdu vo vzájomnom súlade a preukazujú spáchanie skutku tak, ako je to opísané v skutkovej vete tohto rozsudku. Nevierohodne pritom vyznieva aj tvrdenie obžalovaného, že si zobral kuchynský nôž v úmysle si ním podrezať žily, pričom od tohto svojho pôvodného zámeru neskôr upustil kvôli svojmu náboženskému presvedčeniu a z tohto dôvodu tento nôž neskôr položil na parapetnú dosku alebo na stolík, potom

vykonala malú potrebu na toailete nachádzajúcej sa na chodbe tohto bytu a mal zámer vzápätí na to tento nôž uložiť na pôvodné miesto. Z potvrdenia o zaistení vecí mal súd za nesporné zistenú tú skutočnosť, že obžalovanému bol odňatý tento kuchynský nôž v momente jeho zadržania príslušníkmi polície a teda, že tento nôž mal v rukách v čase príchodu zasahujúcej hliadky PZ. Súd zároveň tvrdenie obžalovaného o neskoršom upustení od svojho pôvodného zámeru si týmto nožom vziať život považoval za nelogické, prezentované len s cieľom zbaviť sa svojej trestnej zodpovednosti, keďže je nesporné, že už pred samotným uchopením kuchynského noža do rúk si obžalovaný musel byť vedomý toho, že takéto konanie je v rozpore s jeho náboženským vierovyznaním a že k takémuto záveru o rozpore jeho pôvodného úmyslu s vierovyznaním nemohol dospieť až po príchode na balkón bytu užívaného poškodenou. Za nedôvodnú súd považoval aj námietku obhajoby, že poškodená najprv v pôvodnej výpovedi na hlavnom pojednávaní uvádzala, že obžalovaný sa jej vyhrážal raz a pri svojej neskoršej výpovedi zas už uviedla, že to bolo celkovo asi trikrát. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na uplynutie dlhšej doby spáchania skutku od jej výpovede na hlavnom pojednávaní, skutočnosť, že poškodená už v minulosti bola opakovane obeťou útokov obžalovaného na jej osobu, že jej výpoveď na hlavnom pojednávaní sa uskutočnila s istým časovým odstupom od jej výpovede v prípravnom konaní, ktorá bola uskutočnená bezprostredne po spáchaní skutku. Je potrebné uviesť, že pokiaľ priamy pozorovateľ určitej udalosti, je vypočúvaný o jej priebehu s istým časovým odstupom, je len prirodzené, že v dôsledku zabúdania, sa môže od svojej predchádzajúcej výpovede do určitej miery odchýliť. Je potom vecou hodnotenia dôkazov posúdiť, či vzniknuté rozdiely sú tak významného charakteru, že len samotná ich existencia spôsobuje nevhodnosť podanej výpovede, a to buď pre podozrenie, že svedok nie je schopný si vnímané udalosti správne zapamätať, či reprodukovat' alebo preto, že by mohlo ísť o úmyselné uvádzanie nepravdivých údajov, alebo ide o menej závažné odchýlky ako akceptovateľný dôsledok prirodzeného zabúdania, či prípadného omylu. Súd tak dospel k názoru, že takéto rozpory vo výpovediach poškodenej nie sú natoľko závažné a podstatné a nemajúce podstatný vplyv na ustálenie zisteného skutkového stavu. Poškodená N. práve po oboznámení sa so svojou pôvodnou výpoveďou ako aj predovšetkým s výpoveďou mal. svedkyne Y. N. neskôr detailnejšie opísala priebeh celej udalosti vrátane celkového počtu vyhrážok na jej adresu zo strany obžalovaného. Je pochopiteľná tá skutočnosť, že mal. Y. N. v čase svojej výpovede na hlavnom pojednávaní prežívala stresujúcu situáciu a to práve s ohľadom na charakter stíhaného konania, s ohľadom aj na jej blízky citový vzťah k obojím aktérom tohto posudzovaného protiprávneho konania ako aj s prihliadnutím na jej vek. Na druhej strane je potrebné zdôrazniť, že výpoveď tejto mal. svedkyne bola v priebehu celého trestného stíhania, teda ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní totožná a nevyznačovala sa žiadnymi výraznými rozpormi, odhliadnuc od tej časti jej výpovede z prípravného konania, keď uviedla, že ju obžalovaný mal upozorniť, aby do priebehu jeho konfliktu s poškodenou nezasahovala, lebo v opačnom prípade ublíži aj jej, pričom táto mal. svedkyňa túto súčasť svojej výpovede z prípravného konania na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu potvrdila. Neopodstatnená je aj námietka obhajoby, že poškodená tvrdila, že obžalovaný sa dopúšťal voči nej agresívneho konania len v stave svojej opilosti, keďže je nepochybné, že obžalovaný sa v čase spáchania skutku nachádzal pod výrazným vplyvom alkoholických nápojov, ktorý však nespôsobil úplné vymiznutie či čiastočné zníženie jeho rozpoznávacích a ovládacích schopností, keďže obžalovaný mal pred spáchaním žalovaného skutku opakovanú skúsenosť s požívaním alkoholických nápojov a predovšetkým si bol vedomý toho, že pod ich vplyvom sa jeho konanie vyznačuje agresivitou, keďže už bol opakovane súdne či priestupkovo postihnutý. Na zbavenie sa či zníženie trestnej zodpovednosti obžalovaného za výhrážné správanie sa voči poškodenej v predmetnej trestnej veci nemôžu mať pritom žiaden vplyv ani prípadne jeho neuspokojené sexuálne potreby, pričom ani vykonaným psychiatrickým vyšetrením nebolo zistené, že by tento trpel akoukoľvek formou sexuálnej poruchy.

V súvislosti so žalovaným skutkom súd posudzoval, či sa svojím konaním obžalovaný nedopustil aj prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný vstúpil do obydlija poškodenej oprávnene, keďže mu vstup do neho umožnila samotná poškodená, aj keď obžalovaný zas tvrdil, že pri vstupe do tohto príbytku sa v ňom poškodená nenachádzala. Poškodená síce vo svojej výpovedi až na hlavnom pojednávaní uvádzala, že neskôr obžalovaného vyzývala na opustenie svojej domácnosti, čo nepriamo potvrdil aj samotný obžalovaný, ale na druhej strane zas poškodená a aj obžalovaný totožne tvrdili, že po určitom čase poškodená upustila od svojej požiadavky, aby obžalovaný opustil jej domácnosť. Obžalovaný pritom výslovne uviedol, že po opakovaných výzvach poškodenej na opustenie jej príbytku, mu nakoniec v byte umožnila zotrvať. Z výpovede poškodenej mal pritom súd zas za jednoznačne preukázanú tú skutočnosť, že príslušníkov polície privolala z dôvodu nie samotnej prítomnosti obžalovaného v jej domácnosti, ale

práve z dôvodu jeho požiadavky mať s ňou sexuálny styk, pričom tento sa až neskôr voči nej dopustil výhražného správania sa tak, ako je opísané v skutkovej vete tohto rozsudku. Za takejto situácie súd nemal jednoznačne preukázanú tú skutočnosť, že by obžalovaný po svojom oprávnenom vstupe do bytu poškodenej, neskôr v tomto byte neoprávnene, teda bez výslovného súhlasu poškodenej, v ňom zotrval, keďže samotná poškodená pripustila tú možnosť, že neskôr netrvala na tom, aby obžalovaný jej príbytok opustil.

Obžalovaný tak svojim konaním, keď v inkriminovaný deň po príchode do bytu obývaného už len poškodenu, ku ktorému nemal žiadne užívacie právo, poškodenej po jej odmietnutí jeho návrhu na pohlavný styk a potom, ako poškodenej vytrhol z rúk mobilný telefón, ktorým sa snažila z balkóna tohto obydlija privolať hliadku polície, sa tejto najprv vyhrážal zabitím a neskôr, po odchode do kuchyne, odkiaľ zobral kuchynský nôž sa tejto opätovne začal vyhrážať usmrtiením a to aj v podobe podrezania, z čoho, prihliadajúc aj na predchádzajúce konania obžalovaného voči nej, táto poškodená pociťovala dôvodnú obavu z možného uskutočnenia takéhoto zámeru obžalovaného, pričom obžalovaný sa takto ustáleného konania dopustil voči poškodenej ako svojej manželke a zároveň s kuchynským nožom, teda so zbraňou, po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zákona a ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr. zákona, keďže obžalovaný vedel, že svojim konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom a to záujmu na ochrane poškodenej pred závažnými vyhrážkami a pre prípad, že takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný N. je z miesta trvalého bydliska hodnotený všeobecne s tým, že je ženatý a je otcom piatich detí. Z príslušného Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody je obžalovaný hodnotený kladne, keďže v podmienkach výkonu väzby sa správal slušne a disciplinovane s tým, že mu doposiaľ nebol uložený žiaden disciplinárny trest.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov ako aj zo záznamov zo služby Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou zas súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát priestupkovo postihnutý. Je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že obžalovaný bol tesne pred spáchaním posudzovaného konania až trikrát priestupkovo postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu spočívajúcich vo vyhrážkach sa poškodenej, ku ktorým malo dôjsť konkrétne dňa 22.06.2016, dňa 09.08.2016 a dňa 11.08.2016, pričom okrem toho bol ešte dňa 25.06.2016 priestupkovo postihnutý aj za rušenie nočného klúdu.

Z odpisu registra trestov ako aj z oboznámeného rozhodnutia tunajšieho súdu sp.zn. 2 T 111/2014 súd zistil, že obžalovaný bol v minulosti celkovo už trikrát súdne trestaný, pričom jeho dve predchádzajúce odsúdenia tunajším súdom z roku 1994 a z roku 2007 a to takisto aj za násilnú trestnú činnosť, už boli zahladené. Naposledy bol pritom obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2 T 111/2014 zo dňa 03.12.2014 za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť voči tej istej poškodenej ako v prejednávanej trestnej veci, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z uznesenia Okresného súdu Prešov č.k. 1 PP/8/2016-19 zo dňa 01.03.2016 pritom vyplýva, že obžalovaný bol týmto súdom v uvedený deň podmienčne prepustený s určením skúšobnej doby v trvaní 3 rokov, pričom mu bol uložený aj probačný dohľad vo výmere jedného roka, ktorého súčasťou bolo aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Uvedená skúšobná doba podmienčného prepustenia mu tak plynula od 01.03.2016 do 01.03.2019.

Na strane obžalovaného súd teda vzhliadol len jednu prirážajúcu okolnosť v podobe jeho predchádzajúceho odsúdenia v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zákona. U obžalovaného však súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 Tr. zákona. U obžalovaného tak bola zistená

prevaha priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, ktorá si vyžadovala úpravu dolnej hranice posudzovaného trestného činu podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona.

Po takejto úprave trestnej sadzby pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorej sa páchatelovi tohto trestného činu má uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 6 mesiacov do 3 rokov, tak bolo potrebné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v trvaní od 1 roka a 4 mesiacov do 3 rokov.

Pri rozhodovaní o konkrétnej výmere a druhu trestu súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný, pričom v období tesne predchádzajúcemu prejednávánemu protiprávnemu konaniu sa obžalovaný dopustil celkovo troch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu voči tej istej poškodenej a teda obdobného konania ako v prejednávanej trestnej veci, pričom ani takéto jeho predchádzajúce priestupkové postihnutia v podobe pokút ho neodradili od spáchania žalovaného trestného činu. Za rozhodujúcu však súd považoval predovšetkým tú skutočnosť, že obžalovaný sa žalovaného konania dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu takisto za násilnú trestnú činnosť voči tej istej poškodenej a to dokonca v začiatku plynutia tejto skúšobnej doby. Obžalovaný zároveň aj porušil podmienky uloženého probačného dohľadu a to tým, že sa inkriminovaného skutku dopustil pod vplyvom alkoholických nápojov, pričom ako súčasť probačného dohľadu pri podmienenečnom prepustení mu bol uložený zákaz požívania týchto alkoholických nápojov. Zároveň súd zohľadnil aj tú okolnosť, že obžalovanému sa pravdepodobne nariadi vykonanie zvyšku trestu odňatia slobody uloženého mu rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 2 T 111/2014 zo dňa 03.12.2014. Zohľadniac tak všetky vyššie uvedené skutočnosti tak súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného je potrebné mu uložiť trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov. Takto uložený trest odňatia slobody súd považoval za adekvátny a primeraný ako z hľadiska individuálnej tak aj generálnej prevencie.

Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona).

Súd zároveň, aj bez návrhu prokurátora v obžalobe, rozhodol o ochrannom opatrení. V znaleckom posudku z odvetvia psychiatrie na obžalovaného totiž pôvodne nebolo odporúčané obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie v akejkoľvek forme, aj keď bolo medicínsky indikované a to vzhľadom na neochotu obžalovaného sa takémuto ochrannému liečeniu podrobiť. Obžalovaný však už pri svojom výsluchu k ďalšiemu trvaní väzby výslovne uviedol, že má záujem sa takémuto ochrannému liečeniu podrobiť a na tomto svojom vyjadrení zotrval aj pri svojich prednesoch na jednotlivých hlavných pojednaniach. V konaní pred súdom vypočutý znalec MUDr. D. výslovne uviedol, že pokiaľ obžalovaný v priebehu trestného stíhania zmenil svoj postoj k navrhovanému ochrannému liečeniu, tak v takomto prípade navrhuje uloženie takéhoto ochranného protialkoholického liečenia. Vypočutý znalec pritom odporučil ústavnú formu tohto liečenia a to s ohľadom na ten fakt, že napriek prechádzajúcemu odsúdeniu obžalovaného za svoje protiprávne správanie sa po požití alkoholických nápojov sa po istej dobe abstinencie a to aj napriek svojim predchádzajúcim skúsenostiam so svojim správaním pod vplyvom požitých alkoholických nápojov, opätovne vrátil k jeho požívaniu, nevyhľadal odbornú lekársku starostlivosť a k užívaniu alkoholických nápojov sa v istých časových intervaloch opakovane vracal. Vzhľadom na odporúčania tohto znalca súdu v prípade uloženia takéhoto ochranného protialkoholického liečenia obžalovanému uložiť ústavnú formu, keďže podľa jeho názoru ambulantná forma tohto ochranného opatrenia by nespĺnila svoj účel, súd aj uložil takéto ochranné liečenie. Obžalovaný pritom aj v rámci svojej záverečnej reči prejavil záujem sa takémuto ochrannému protialkoholickému liečeniu v ústavnej forme podriadiť.

Poškodená G. N. si nárok na náhradu škody neuplatnila a z tohto dôvodu o tomto nároku preto nebolo rozhodované.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok

doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.